

[Hastrup.]

tiske leje i det sociale støttede byggeri på 30 kr. pr. m². Hvis boligsikringsordningen gennemføres nogenlunde i overensstemmelse med, hvad der hidtil har været overvejet i det boligpolitiske udvalg, vil denne forskel ifølge beregninger, som jeg har foretaget, men anmodet boligministeriet om at kontrollere, blive reduceret til 12 kr., for så vidt angår en familie med nogenlunde almindelige forhold, d. v. s. en familie med 2 børn og en skattepligtig indkomst på 20.000-25.000 kr.

Det må tillægges afgørende betydning, at boligsikringsordningen kommer til at omfatte alt udlejningsbyggeri, både det sociale og det private, og at det ved dette lovforslag yderligere er understreget, at der er nær forbindelse mellem rentesikringsordning og boligsikringsordning, for så vidt som den sidste vil komme til at afløse den første. Ganske vist vil rentesikringsordningen komme til at omfatte det sociale byggeri endnu nogle år efter, at boligsikringsordningen træder i kraft, men her må det ikke glemmes, at rentesikringsordningen er tænkt som en overgang til det sociale byggeris selvfinansiering, og at der gennem landsbyggefonden kommer til at påhvile dette byggeri forpligtelser, som ikke gælder, og som ikke kan gælde privat udlejningsbyggeri, hvis dette virkelig skal være et privat byggeri. Det må heller ikke glemmes, at rentesikringen reducerer det beløb, der kan opnås i kraft af boligsikringen. De sociale selskaber får altså ikke både i pose og i sæk. Det er i øvrigt en forudsætning, at de midler, der indgår i landsbyggefonden, bidrager til at reducere det offentliges udgift til rentesikringsordningen, så længe denne gælder for det sociale byggeri. Det hele må ses under den synsvinkel, at man søger at tilvejebringe en tilstand, hvor det sociale byggeri hviler i sig selv, således at forstå, at de eksisterende boliger bidrager til at finansiere de nye. Jeg ser i dette noget overordentlig sundt; jeg tror også, det vil give det sociale byggeri en friere stilling med øgede muligheder for at forbedre boligstandarden i sund konkurrence med det private byggeri.

Det er beregnet, at ændringsforslagene i forhold til det oprindelige lovforslag vil medføre en merudgift på 6 mill. kr. i finans-

året 1966-67. Tallet er skønsmæssigt; vi har ikke haft lejlighed til at drøfte det nøjere i udvalget. Jeg er ikke klar over, om det er et bruttotal eller et netttotal, og om det skal reduceres med det, staten samtidig sparer på kontoen for tillæg til driftstilskuddene.

I den udstrækning beløbet ikke er indeholdt i det nu vedtagne finanslovforslag, vil det konservative folkeparti naturligvis være rede til at bidrage til at tilvejebringe den fornødne dækning; men jeg vil gerne understrege, at en mindre bogholderimæssig betragtning utvivlsomt vil føre til det resultat, at på længere sigt vil den samlede boligløsning, således som den er skitseret i forliget, ikke påføre staten merudgifter, men tværtimod kunne bidrage til at forbedre statens finansielle stilling.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale at stemme for de af boligministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Derimod kan mit parti ikke anbefale de af hr. Kai Moltke under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag. Begrundelsen for det førstnævnte ændringsforslag er, så vidt jeg er orienteret, ikke helt i overensstemmelse med de faktiske forhold. Hr. Kai Moltke nævner i betænkningen indskud på mellem 8.000 og 10.000 kr., men det er nok sat noget højt. Det almindelige beløb ligger snarere på mellem 6.000 og 7.000 kr., og det gør dog en forskel. I fjor var der i øvrigt tale om at forhøje indskuddene væsentligt gennem en reduktion af lånegrænserne. Det opgav man, men der er næppe grundlag for nu at tage et skridt i den modsatte retning.

Noget andet er, at der kan være rimelig grund til at overveje de fastsatte grænser for, hvornår man kan låne det beløb, der er nødvendigt for at klare indskuddene, og navnlig tilbagebetalingsbetingelserne for disse indskud, idet vi her utvivlsomt står over for ret voldsomme virkninger, når der indtræffer en indtægtsstigning af blot yderst beskedent omfang. Hr. Erhard Jakobsen har tidligere i en henvendelse til udvalget gjort opmærksom på dette forhold. Det er navnlig springet op over mindstbemedlet-hedsgrænsen, der kan virke voldsomt, fordi dette ret pludselig kan medføre, at man til den månedlige husleje skal lægge en nu indtruffen forpligtelse til ret betydelige månedlige afdrag på indskudslånene.

Jeg mener imidlertid, at en overvejelse